

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 19 MAIG DE 2023 | Número 209

PÀG. 3 | CLAUSTRE SOLÉ

"El tracte de Jesús amb les dones
va ser una revolució"

PÀG. 6 | COSES D'ANTES

El Sagrat Cor a la porta de casa

PÀG. 11 | SALOMÓ

El Ball del Sant Crist,
una representació única a Catalunya

PÀG. 14 | CARDENAL VERSALDI

"Hem d'ajudar els joves a créixer
també en la fe"

PÀG. 18 | AFERS RELIGIOSOS

Parelles lingüístiques interreligioses
per promoure el català

**Joanetes, la seu de la primera Escola
de Campaners de Catalunya | PÀG. 8**

PÒRTIC

Joanetes, a la Garrotxa, acollirà a l'octubre la primera Escola de Campaners de Catalunya. Un projecte liderat pel professor de música i campanòleg Xavier Pallàs, amb una doble missió, la d'ensenyar a tocar i la d'ensenyar a conservar les campanes.

SUMARI

3 Actualitat

Claustre Solé: "El tracte de Jesús amb les dones va ser una revolució"

Coses d'Antes: El Sagrat Cor a la porta de casa

Joanetes serà la seu de la primera Escola de Campaners de Catalunya

El miracle del Ball del Sant Crist de Salomó, una representació única a Catalunya

Cardenal Versaldi: "Hem d'ajudar els joves a créixer també en la fe, no només en edat i coneixements"

Afers Religiosos impulsa parelles lingüístiques interreligioses per promoure el català

21 Panoràmica

Com ens entenen els infants!, per Victòria Molins

Compartint un mocador de fer farcells, per Ruth Giordano

25 Recull de premsa

26 La setmana a les xarxes

Fotografia: Editorial Claret.

Claustre Solé: “El tracte de Jesús amb les dones va ser una revolució”

La visibilització de les dones per part de Jesús va ser una revolució. El problema és que aquesta revolució només va durar dues generacions, explica la religiosa de la Companyia de Maria **Claustre Solé**. “Després, van tornar a apartar les dones”, diu. Amb l'objectiu de reivindicar aquest paper, Solé publica *Empoderades per l'Esperit*. El nou llibre de l'Editorial Claret és un homenatge a “les dones de la Bíblia i a totes aquelles que no han sortit als diaris, però han deixat empremta en les vides d'altres”, diu Claustre Solé.

“No es tracta d'un tractat o un estudi teològic, és un llibre senzill, planer i casolà”, deixa clar Claustre Solé. La publicació recull les històries de diverses dones de la Bíblia a través dels seus cants. Són cants que es donen en moments claus de la història. “Això és molt significatiu perquè aquests cants es posen en boques de dones i, precisament, en èpoques en què aquestes passaven desapercebudes”, subratlla Solé.

Per a Solé, el cant “sempre surt d'una experiència de Déu salvador”. En aquest sentit, el llibre relata moments “d'experiència de salvació”,

d'inspiració i de victòries en moments de dificultat. Les dones que hi surten són **Miriam, Dèbora, Anna, Abisag, Judit i Maria**. Solé també deixa un setè capítol dedicat “al cant que pot sortir de cadascú”. “M’agradaria esperar que cadascú fes el seu cant”, diu.

CLAUSTRE SOLÉ DEDICA EL SEU LLIBRE “A TOTES LES DONES QUE S’ARRISQUEN PER OBRIR CAMINS”

No es tracta d’un relat històric, aclareix l’autora. Però sí que és un relat versemblant. Les històries, tot i centrar-se en els cants, s’expliquen a través del llenguatge narratiu que “pretén apropar el lector al text”. A més, Claustre Solé ha afegit notes al final de cada capítol que són “puntualitzacions que complementen el relat i l’ajuden a entendre”.

El llibre vol ser “una espurna per fer memòria d’aquelles dones que han deixat empremta”. Solé explica que amb el seu relat vol “esperonar totes les dones d’avui a què no es deixin portar pels pessimismes”.

Per aquest motiu, dedica el seu llibre “a totes aquelles dones que lluiten i s’arrisquen per obrir camins”, assegura. Per a ella és un pas més pel reconeixement de la dona a l’Església.

CLAUSTRE SOLÉ ESPERA QUE EL SÍNODE COMPLEIXI L’OBJECTIU DEL PAPA: “CAMINAR JUNTS”

Claustre Solé explica que l’Editorial Claret va proposar-li fer un llibre divulgatiu relacionat amb el paper de la dona a la Bíblia. “Primer vaig pensar que ja hi havia moltes publicacions sobre aquest tema al mercat”, diu. Però després de donar-hi voltes, a Solé se li va acudir parlar de les dones de la Bíblia a través dels seus cants.

A més, reconeix que el llibre arriba en un moment molt especial. Tot just fa poques setmanes el papa **Francesc** va anunciar que el Sínode de Bisbes, per primer cop, **comptaria amb la participació de religiosos, religioses, laics i, també, laiques**. En aquest sentit, Solé espera que el Sínode compleixi l’objectiu del Papa: “Caminar tots junts”. “Això vol dir caminar l’un

al costat de l’altre, i que la veu del laic o la del bisbe tingui el mateix valor”, diu. Remarca que les missions de cadascú dins de l’Església són diferents, però que això no vol dir que “algú estigui per sobre l’altre”. Per a ella, seria incoherent pensar en una Església “que margina els homes o les dones”.

Doctora en Teologia i professora a l’ISCREB

Claustre Solé Auguets és religiosa de la Companyia de Maria, mestra i doctora en Teologia amb especialitat en Sagrada Escripura a la Facultat de Teologia de Catalunya. Té, també, el Postgrau en Disseny de Materials Didàctics Multimèdia per a Entorns Virtuals a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). És professora emèrita de l’Ateneu Universitari Sant Pacià i professora de l’Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) on imparteix diverses assignatures, totes elles relacionades amb l’Antic Testament.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

● FRUITES I VERDURES

● ALA DELTA SÈRIE TARONJA

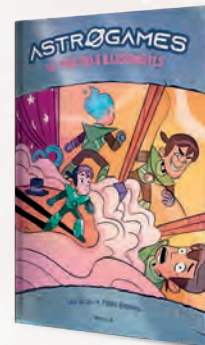

● FADANINA

Una primavera plena de novetats per llegir

● ASTROGAMES

● ORIOL PELACANYES

Libres que fan lectors

BAULA

El Sagrat Cor a la porta de les Teresines.

Coses d'Antes: El Sagrat Cor a la porta de casa

Estaven a bona part de les portes principals dels pisos, a les entrades de cases de poble i als cancells de masies i cases de pagès. Les trobàvem a vegades al davant, d'altres per darrere, just al costat del timbre o al capdamunt del marc de la porta. En moltes cases antigues encara hi són, un xic escrostonades o amb una capa de vernís a sobre, i és que el temps passa factura a tot i a tothom. Avui, a la col·lecció d'articles 'Coses d'Antes' de Catalunya Religió, parlem de les plaques -o xapes- del Sagrat Cor que es posaven a les portes de les llars del nostre país. La majoria, com hem dit, estaven dedicades al Sagrat Cor, malgrat que també n'hi havia sota advocació de la Mare de Déu o de la Sagrada Família.

Tenien diverses formes, de finestra amb arc gòtic, ovalades o senzillament resseguint la silueta de Jesús. Majoritàriament, eren platejades, però també es feien amb esmaltació de porcellana, fossin més grans o més petites, totes tenien uns petits orificis per ser clavades sobre fusta. La intenció era clara i doble. En primer lloc, la de protecció de la llar i de les persones que hi vivien i, en segon lloc, la d'identificar que aquella casa era una llar cristiana.

La placa més característica, i probablement la més comuna, començava amb la frase *"BENDECIRÉ las casas en que la imagen de mi corazón sea expuesta y honrada. Las personas que propaguen esta devoción tendrán escrito su nombre en mi corazón y jamás será borrado de él"*. I és que ben segur que aquestes plaques van tenir una tirada molt més fecunda després de la consagració d'Espanya al Sagrat Cor de Jesús, un fet que va tenir lloc l'any 1919 al Cerro de los Angeles sota el regnat d'**Alfons XIII**.

LA PLACA DEL SAGRAT COR, A CATALUNYA, REFORÇAVA EL MISSATGE DE LA TÍPICA RAJOLA DEL "DÉU VOS GUARD"

Probablement per aquest fet i gràcies a les dictadures que anirien venint a posteriori, algunes de les plaques ja van encarnar totalment el nacionalcatolicisme que es viuria anys a venir amb frases molt més directes i, per tant, menys espirituals, com la de *"Reino en España"*. Malgrat que la majoria van ser escrites en castellà -les que tenien text- també se'n poden trobar

algunes en la nostra llengua gràcies a iniciatives particulars o bé d'institucions que vetllaven per la llengua alhora que per la salut espiritual del país, com el Foment de Pietat Catalana, entitat que va ser clausurada a inicis del franquisme.

Cal dir també que a casa nostra, aquesta placa venia a reforçar el sentit i funció que ja feia el nostrat i típic quadre o rajola del "Déu Vos Guard". Un missatge que malgrat els temps que corren, encara és molt present als rebedors de cases i evidentment encara és una forma viva i bonica de salutació.

Si mai no n'heu vist cap, de placa del Sagrat Cor col·locada en una porta, us convido a remirar algun dels capítols de la mítica i enyorada sèrie de les *Teresines*. Cada cop que un veí pica al timbre, sigui l'**Angelina**, la **Marieta**, la **Paca**, l'**Eugenio** o la **Montserrat**, tindreu oportunitat de veure-hi la placa. I és que només un capítol d'aquesta sèrie de La Cubana ja donaria per fer molts articles de '*Coses d'Antes*'.

Joanetes serà la seu de la primera Escola de Campaners de Catalunya

El campanar de l'església de Sant Romà de Joanetes tornarà a tenir una vida ben activa. I és que aquesta població garrotxina de poc més de 300 ànimes acollirà la primera Escola de Campaners de Catalunya. Un projecte liderat pel professor de música i campanòleg **Xavier Pallàs**, tot un referent del món de les campanes a casa nostra. El projecte s'ha presentat a **Joanetes** aquest diumenge 14 de maig, després de l'eucaristia dominical.

En sortir de missa, **Xavier Pallàs**, acompanyat del rector de **Joanetes** **Josep Maria Barcons**, ha explicat als veïns els detalls de la futura Escola de Campaners. Ho ha fet davant l'expectació per escoltar i veure vogar les campanes recentment restaurades, fet que ha provocat una reacció entusiasta del veïnat. I és que abans de començar la missa, les campanes ja estaven totes fixes "assegudes mirant a Déu" una posició insòlita que cridava l'atenció de tothom que s'atansava al temple. En paraules de Xavier Pallàs, "si el patrimoni no està viu, no es protegirà". Per això, la missió de l'escola és doble: "La d'ensenyar a tocar i la d'ensenyar a conservar les campanes, perquè és necessari que cada campanar tingui el seu campaner".

La celebració ha reunit zeladores i fidels de les sis capelletes domiciliàries de la Mare de Déu de Fàtima que corren per les llars del poble.

L'escola, una realitat aquest 2023

El projecte de fundar l'Escola de Campaners comença l'any 2020 quan Xavier Pallàs contacta amb l'alcalde de la Vall d'en Bas i li exposa el projecte, atret per la singularitat del campanar de Joanetes. "No tots els campanars tenen quatre campanes com aquest, que és ideal per fer un curs tant pel nombre de campanes com pel seu estat de conservació", motiva Pallàs.

EL CURS DE CAMPANERS TINDRÀ UNA DURADA D'UN ANY I S'ESPERA QUE COMENCI AQUESTA TARDOR

Constatat l'interès del consistori, calia també el permís del bisbat de Girona per a fer-ho possible. Aconseguit el permís, pròximament se signarà el conveni de col·laboració entre Ajuntament, Bisbat i la **Confraria de campaners i carillonistes de Catalunya**, a la qual pertany Xavier Pallàs.

Durant les pròximes setmanes s'enllestiran els darrers serrells de les obres de manteniment del campanar, que s'han sufragat en bona part amb una subvenció de la Diputació de Girona. Aquests darrers mesos s'han millorat i restaurat les quatre campanes, s'ha reforçat l'agulla del campanar, s'hi ha creat una nova finestra i pròximament s'instal·laran baranes a les escales per accedir-hi amb tota seguretat.

Si tot va bé, està previst que les classes comencin aquesta tardor un dissabte al mes i durant un any, que serà la durada d'un curs. La part pràctica es durà a terme al campanar mentre que les sessions teòriques seran al local de l'Associació de veïns de Joanetes. Xavier Pallàs -que en serà el principal instructor- basarà les sessions tant en la tècnica dels tocs manuals com en el manteniment i funcionament de les campanes. Les persones interessades en disposar de més informació del curs poden contactar al correu escoladecampaners@gmail.com.

Un llibre com a antecedent

La Garrotxa és una de les poques comarques de Catalunya que té totes les campanes de les

seves esglésies, monestirs i ermites inventariades en un llibre. Publicat el 2019 per l'editorial El Bassegoda i amb un tiratge de 800 exemplars *Campanes i campanars de la Garrotxa* recull una investigació exhaustiva de les 213 campanes garrotxines feta per Xavier Pallàs. En aquesta línia, el llibre té per a cada campana, a part de la informació històrica i material, un codi QR que permet escoltar amb el telèfon mòbil com sona cada campana.

"Les campanes són un llenguatge universal, però cadascuna parla un idioma diferent", explica Pallàs. Subratlla que, a Catalunya, la manera de tocar "és molt pròpia i singular, però s'ha perdut en bona part i cal recuperar-la". És

el cas del ‘Toc de bateig’ de Joanetes, que Pallàs va poder-lo aprendre del darrer campaner local, **Llorenç Llongarriu**, traspasat fa poc. Per això aquest campanòleg ha anat recollint durant els darrers anys tocs manuals de diverses poblacions perquè no es perdin.

El toc manual, un patrimoni protegit per la UNESCO

El fet campaner té un doble vessant. En primer lloc, el material, ja que les campanes són un patrimoni artístic molt important. Malgrat que

moltes varen ser foses durant la Guerra civil per fer material bèl·lic, se’n conserven de molt antigues, algunes fins i tot són d’època medieval amb un alt valor patrimonial i històric. D’altra banda, la part immaterial es basa en els tocs manuals que durant segles han estat el mitjà de comunicació local diari per anunciar festes, guerres, batejos, misses i defuncions. Per aquest motiu, amb la creació de l’Escola tant es pretén salvaguardar les campanes en sí com transmetre l’art de saber-les repicar, traspasant els coneixements necessaris per saber-les fer parlar bé.

Com tot ofici en vies de desaparició, hi ha tot un vocabulari al darrere que cal conèixer i salvar de l’oblit. “Vogar les campanes” és giravoltar-les; “tocar el tritllo” és un repic intens; o “asseure una campana, posant-la mirant a Déu” que significa voltar-la i fixar-la del revés, com si d’un recipient es tractés. I és que estudiant una campana en podem conèixer l’any de fosa i el fonedor, les seves inscripcions, el seu nom, la mida i qualitat o la seva afinació.

Conscients del ric patrimoni que suposa el repic manual arreu del món, cal no oblidar que l’any 2022 la UNESCO va inscriure el toc manual de campanes a la Llista del Patrimoni Cultural Immateral de la Humanitat, fet que eleva encara més l’interès i la necessitat de crear escola, mai millor dit.

I és que **Josep Maria de Sagarra** ja ho va dir al poema *La campana de Sant Honorat*: “Si sou catalans hi ha alguna cosa que us farà germans, aquest so i aquest plor de la campana”.

El miracle del Ball del Sant Crist de Salomó, una representació única a Catalunya

La parròquia de Santa Maria de Salomó ha acollit aquest diumenge 14 de maig la representació del **Ball del Sant Crist de Salomó**, l'únic ball parlat d'aquesta tipologia que es pot veure a Catalunya. Ha estat la segona actuació de les quatre que es poden veure cada any a aquesta població, i que recorden un miracle llegendari del segle XVI que té plena vigència a l'actualitat. Les pròximes representacions tindran lloc el 21 i 28 de maig, a la mateixa església.

Els inicis de la llegenda que es representa al Ball del Sant Crist de Salomó es remunten al segle XVI, quan **Josep Nin**, un mercader salomonenc, es va embarcar per anar a Alger a la recerca de blat, en un moment de fam al poble i a tota la comarca. Com explica **Anton Virgili**, doctor en Història Medieval per la Universitat Autònoma i alcalde de Salomó, en aquella època era comú anar a buscar cereals a través del mar.

En el cas de l'expedició de Josep Nin, però, es van topar amb un descobriment inesperat: un Crucifix miraculós. "La llegenda diu que Nin va trobar aquest Sant Crist a la ciutat d'Alger i el va aconseguir comprar a un comerciant musulmà, pagant el seu pes en plata. Després de

portar-lo a Salomó, se li van atribuir tota mena d'accions miraculoses, i això va fer que esdevingués el sant patró i protector del poble", manifesta Virgili. Per recordar aquesta efemèride, des del segle XIX, el municipi representa el Ball del Sant Crist de Salomó, un espectacle teatral d'arrels medievals. Com reconeix Virgili, tot i que a Catalunya hi ha altres balls parlats que reflecteixen la vida d'algun sant, el de Salomó és l'únic dedicat a un Sant Crist.

Salomó, compromès amb la continuïtat del Ball del Sant Crist

Un dels trets identitaris d'aquest espectacle teatral és la participació del poble, que només té 564 habitants, dels quals més d'un centenar formen part de la representació, ja sigui com a ajudants, actors o tècnics. "No hi ha pràcticament cap família que no estigui vinculada amb el Ball del Sant Crist, tothom hi participa amb molt d'orgull perquè és una tradició identitària", explica Virgili. Aquest afany de participació ha fet que des de l'any 1972 s'hagi pogut representar de manera continuada. "Anteriorment, era intermitent, però ara el fem cada any. Només es va haver d'interrompre l'any de la pandèmia", exposa amb orgull Virgili. Dins del

gruix de participants, a més, reconeix que cada vegada hi ha més joves que volen formar-ne part, un fet que ajudarà a assegurar el futur i la continuïtat d'aquesta tradició.

Les novetats del 2023

Tot i que el mateix Virgili reconeix que no es poden fer gaires canvis en la representació, l'últim va ser el de la recuperació de la figura del diable, que ja apareix en altres balls parlats, cada any es fa algun ajustament de tipus escenogràfic i tècnic. La principal novetat d'enguany, però, està relacionada amb les xarxes socials: "Hem fet una aposta important de cara a la publicitat a través de les xarxes, i fins i tot estem oferint la possibilitat de comprar les entrades a la **nostra web**".

D'altra banda, Virgili explica que de la mateixa manera que **el 2016 es va portar la representació a la basílica de Montserrat**, hi ha la possibilitat que en un futur pròxim es pugui fer a la **catedral de Barcelona**. "Estem en converses per anar a la catedral a fer el Ball de Sant Crist, perquè anteriorment Salomó formava part de la diòcesi de Barcelona, i el consideren com una peça del patrimoni immaterial del seu arquebisbat", diu.

Un ball amb múltiples lectures

Una de les personalitats que aquest diumenge ha gaudit del ball ha estat l'arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, que després de la representació ha posat l'èmfasi en "el patrimoni cultural i identitari que constitueix aquest acte sacramental per a la comunitat de Salomó". En aquest sentit, Virgili exposa que precisament aquest darrer tret és una de les principals característiques d'aquesta peça, tot i que té múltiples lectures: "Es pot veure des del vessant religiós, però també des de la cultura popular, i fins i tot des de la vessant antropològica, perquè reflecteix una determinada societat en un moment històric".

Tots aquests components atorguen al Ball de Sant Crist de Salomó un caràcter especial, que fan que sigui considerat **Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional per la Generalitat**. Gràcies al treball desinteressat de tot un poble, la llegenda de Josep Nin i del Sant Crist continua més viva que mai, i ens recorda que, en temps de necessitat, els feligresos sempre han buscat l'ajuda divina a través de les pregàries.

La Rebotiga n.86. Tocar campanes

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem amb **Víctor Rodríguez** de dos dels articles més llegits de la setmana: l'**escola de campaners** i la sèrie **Coses d'Antes**. També parlem de la repercussió en el món sardanístic del "Coti x Coti". Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara**, i **Jordi Llis-terri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

El Papa rep Zelenski al Vaticà

Volodimir Zelenski es va reunir dissabte passat amb el **papa Francesc** al Vaticà. El president d'Ucraïna va arribar en un cotxe blindat, al pati de l'Aula Pau VI. El director de l'Oficina de Premsa del Vaticà va informar als periodistes acreditats que "els temes de la conversa van ser sobre la situació humanitària i política a Ucraïna provocada per la guerra en curs. Tots dos van coincidir en la necessitat de continuar els esforços humanitaris per fer costat a la població. El Papa va posar l'accent principalment en la urgent necessitat de 'gestos d'humanitat' cap a les persones més fràgils, les víctimes innocents del conflicte".

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Laura Mor: "Per construir esperança cal vèncer la por i la indiferència"

L'esperança s'ha de viure com un do o com a fruit d'un esforç personal? A aquesta pregunta ha intentat donar resposta la periodista i col·laboradora de Catalunya Religió **Laura Mor** en una nova sessió del cicle d'Espai Obert de Cristianisme al Segle XXI. En la ponència, Mor ha explicat que "per construir esperança cal vèncer la por i la indiferència". La periodista ha enfocat l'esperança des d'una òptica cristiana. Ha comentat la necessitat d'una comunitat realment activa, marcada per una presència ciutadana coratjosa i una actitud d'espera i atenció tranquil·la i serena.

CRISTIANISME AL SEGLE XXI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Cardenal Giuseppe Versaldi a l'AUSP.

Cardenal Versaldi: “Hem d’ajudar els joves a créixer també en la fe, no només en edat i coneixements”

El cardenal **Giuseppe Versaldi** ha ocupat fins fa pocs mesos, i des del 2015, el càrrec de Prefecte del Dicasteri per a l'Educació Catòlica. Ha visitat Catalunya amb motiu de la seva **investidura com a Doctor Honoris Causa** per l'Ateneu Universitari Sant Pacià, i hem aprofitat per parlar amb ell sobre els reptes actuals de l'educació catòlica, el paper de la intel·ligència artificial, o el camí de fe per a un jove avui.

Quin paper hauria de jugar avui l'escola catòlica en el segle XXI?

La tradició de l'Església des de l'antiguitat és la de buscar un diàleg entre el missatge evangèlic, per tant, entre la fe i la raó. La fe ve de dalt, des d'un nivell transcendent. La raó, en canvi, es limita al nivell del coneixement empíric i del coneixement del món segons un mètode que es basa en la realitat present. L'Església, com dic, des dels seus orígens, ha tractat de dialogar amb les diferents cultures, des del judaisme, l'hel·lenisme i després el món romà i així successivament. I és significatiu que les universitats naixessin per iniciativa de l'Església, precisament per a aquest diàleg entre fe i cultura i en una comunitat que buscava la bellesa de

la veritat per a transmetre-la i aprofundir-la en les diferents generacions. Es va dirigir sobretot als joves, perquè és l'etapa que més condiciona la resta de la vida en el període de formació. És ja una tradició antiga aquesta tendència a dialogar fins i tot amb els no-creients sobre la base de valors comuns i un mètode racional per arribar a tota la veritat.

La societat actual viu una pèrdua del pont clàssic de transmissió de la fe, com eren la família, l'escola i la parròquia. Quins reptes té l'educació catòlica enfront d'aquest panorama?

Heus aquí el desafiament que existeix en el món d'avui, sobretot a les Esglésies de tradició més antiga com a Europa, a Espanya, però també a Itàlia. És a dir, la de poder utilitzar, com insistia el Papa Francesc a l'*Evangelii Gaudium*, un llenguatge i un mètode de diàleg comprensible per als homes del nostre temps, i de totes les cultures. I això requereix una renovació per part de l'Església per anar, com diu el Papa Francesc, al cor del missatge evangèlic i no perdre's en coses secundàries, amb el benentès que els batejats ja tenen una maduresa

de fe. Veiem que no és així. Cal tornar enrere, com també indicava el Concili Vaticà II, anar a les fonts que van al cor de l'Evangelí, perquè no es redueixi a un moralisme estèril i amargat. Cal motivar l'Església per fer servir un llenguatge comprensible, cosa que no significa adaptar-se a la mentalitat del món, sinó fer-nos entendre i ajudar-nos els uns als altres. I implica també escoltar les diferents cultures, fins i tot a les que no creuen. Perquè la veritat no està només dins de l'Església. Cert és que l'Església prové de Crist com a missió, però tots els homes provenen de Déu com a Creador, i per això la llavor de la veritat també es troba en altres cultures. Per tant, el diàleg interreligiós i intercultural és important a l'Església. Necessitem trobar aquest equilibri per anar a l'essencial, per fer-nos comprensibles. Com li va succeir a Jesús, l'Església no imposa sinó que proposa el missatge, deixant lliures les persones. Només una fe madura i convençuda pot donar testimoniatge de la llum. En cas contrari, com deia el Papa Benet XVI als qui lamentaven els temps passats perquè hi havia més cristians, cal anar amb compte perquè molts són arrossegats i no convençuts per l'Evangelí.

Què pot aportar l'humanisme cristià que suggereix l'Església enfront de les xarxes socials, la televisió, o la intel·ligència artificial?

Vivim en una era d'enormes desenvolupaments en la comunicació d'eines. L'Església no pot ignorar la necessitat d'utilitzar aquests mitjans. Però cal advertir contra els riscos d'una comunicació irresponsable, no lliure, amb el perill que el progrés tècnic pugui danyar el bé comú, deixant als qui tenen el poder d'aquests mitjans manipular la realitat i les consciències. La intel·ligència artificial és un repte bonic, però també perillós, perquè realment corre el risc d'escapar-se-li de les mans no sols als qui la pateixen, sinó també als qui la creen. La intel·ligència artificial té la capacitat de manipular la realitat i està desproveïda d'autoconsciència.

És difícil per al jove d'avui fer un camí de creixement en la fe?

La paradoxa és aquesta. L'Església inverteix molta força, molta energia en la iniciació en la fe, però no en la maduració de la fe. És a dir, portem els nens a fer catequesi i fem coses fins a l'adolescència i la seva confirmació. Després

quan són més capaços de ser lliures i racionals, res. L'esforç de l'Església gairebé ha desaparegut a l'etapa adulta. Assumim erròniament que un arbre pot madurar per si mateix, sense conrear-lo en el temps de creixement. El Concili Vaticà II, però sobretot els successius Papes, han insistit molt en la formació permanent no sols dels sacerdots, sinó dels laics creients perquè puguin respondre als dubtes que sorgeixen a l'interior de tot creient, sobretot en els moments difícils, en què un es pregunta 'on és Déu?'. Hem de saber donar respostes. No és que l'Església tingui respostes per a tot, perquè la nostra fe continua sent un misteri, però almenys hem d'ajudar els joves a créixer també en la fe, no només en edat i coneixements.

Va en aquesta línia el Pacte Global Educatiu que demana i defensa el papa Francesc? En què consisteix?

Un pacte global significa precisament la traducció concreta del diàleg amb els qui no creuen, o en els qui creuen en altres religions, per trobar un pacte, és a dir, una pau antropològica comuna que no es basi en la diversitat religiosa, sinó en la racionalitat comuna de l'home obert al transcendent. No obstant això, el Papa insisteix molt en els perills de les desviacions extremistes fins i tot en el camp religiós, que són les que obliguen les persones a unir-se a una fe i lluitar contra les altres. En canvi, tenim una arrel racional comuna que pot establir les bases d'un

pacte que sigui precisament a favor de l'educació entesa com a acompanyament i no com a adoctrinament dels joves perquè existeixi aquesta tolerància. L'educació, però, també té la responsabilitat d'ajudar els joves a créixer en tots els nivells de l'educació integral, tots.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Una parella lingüística | Pexels

Afers Religiosos impulsa parelles lingüístiques interreligioses per promoure el català

“Costa que la llengua catalana penetri en les comunitats religioses”, explica **Carles Armengol**, director general d’Afers Religiosos. Per lluitar contra això diverses entitats religioses van signar l’**acord ‘Religions per la llengua’ el passat juliol** on es comprometien a promoure l’ús social del català en els seus àmbits. Ara la Direcció General d’Afers Religiosos ha volgut fer un pas més en la promoció de la llengua adherint-se al programa de **Voluntariat per la Llengua** del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que crea parelles lingüístiques de llengua catalana, obrint la possibilitat que sigui de temàtica interreligiosa.

El pròxim 30 de maig es presentarà el **nou projecte** a les entitats religioses, on es presentaran els recursos que ofereixen així com un vídeo sobre parelles lingüístiques creades en el marc de l’àmbit de la diversitat religiosa i es comptarà amb el testimoni de persones participants en el programa. Segons explica Armengol, una potencialitat del programa és el factor interreligiós. “Que no sigui només un intercanvi lingüístic sinó un compartir sobre la tradició de cadascú”, remarca.

Les comunitats poden participar aportant voluntaris que dominin el català, aprenents que

busquin millorar la seva expressió oral i organitzadors de l'activitat. Es busca enfortir l'ús del català, però també contemplen que les parelles lingüístiques siguin un element dinamitzador de les entitats amb el seu entorn.

El català com a factor de cohesió

La informació que donen els últims informes de la Generalitat és que l'ús del català va a la baixa. Davant d'aquesta situació, "hem de

promoure que el català sigui aquesta llengua de contacte i la llengua comuna", assegura Armengol, "pensem que és un factor de cohesió i ho ha de ser". La gent més jove aprèn el català a l'escola, però continuen havent-hi moltes mancances amb l'expressió oral.

Una altra possibilitat que es contempla és que la llengua vehicular dels grups de diàleg inter-religiós també sigui el català. Moltes vegades els membres de grups religiosos que porten

poc temps al territori no parlen les llengües locals. Per tant, "la religió no es converteix en un factor de convivència, al contrari, les comunitats acaben tancant-se en si mateixes", declara el director general d'Afers Religiosos. La llengua seria una mesura de cohesió efectiva per començar a obrir-se.

AINA ARGUETA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Les escoles FEDAC amplien la festa dels escacs educatius

Els escacs educatius i socials han tornat al carrer enguany de la mà de les escoles FEDAC. Aquest cop, però, ho han fet de manera descentralitzada i en set municipis diferents. Les set delegacions de la trobada han aplegat prop de 900 alumnes de les 25 escoles FEDAC de Catalunya. Després de l'èxit de **la primera gran trobada d'escacs l'any passat a Berga**, les escoles FEDAC han estès la passió pels escacs educatius i socials aquest divendres a Anglès, Manresa, Pineda de Mar, Barcelona, Sant Feliu de Codines i Vic.

FEDAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Església Evangèlica Unida de Barcelona inaugura l'Espai Social a Nou Barris

L'Església Evangèlica Unida de Barcelona ha inaugurat un espai social que oferirà diferents serveis, entre ells, l'atenció a les persones més necessitades, activitats formatives, de lleure i d'acompanyament, al Districte de Nou Barris. L'acte, on també va assistir el director general d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**, va tenir lloc al local del carrer Malgrat de l'entitat. L'Església Evangèlica Unida de Barcelona (Assemblea de Germans) és una entitat amb un fort compromís social que destina bona part dels seus esforços en la transformació social de Barcelona.

AFERS RELIGIOSOS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els esplais cristians reclamen als polítics que escoltin els joves

Més de 350 monitors i monitores dels centres i clubs del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés d'arreu de Catalunya i Balears es van trobar el cap de setmana passat a Caldes de Montbui en la 22a edició de la Trobada de Monitors i Monitores. L'objectiu de la trobada va ser el debat i la reflexió del paper dels joves en la transformació social i sobre l'emergència climàtica. També es va posar sobre la taula la necessitat que els polítics escoltin les propostes dels joves per transformar la societat.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Com ens entenen els infants!

VICTÒRIA MOLINS GOMILA
A LA MÍSTICA DEL CARRER

Una aula plena de nens i nenes d'uns dotze anys. I dic plena perquè s'han ajuntat dues classes: uns estan als pupitres i d'altres asseguts en una mena d'escales, àgora li diuen ells. Allà es col·loquen per les "classes magistrals" en el nou sistema de treball personal o en grup, amb les orientacions dels professors que promouen la investigació des dels alumnes de primària.

Estan fent un treball en el curs sobre "Els invisibles". I els educadors volen que sentin parlar de "primera mà" sobre els sense sostre de la nostra ciutat, que sovint passen desapercebuts, o no els volem fer visibles, ignorant-los.

Des del primer moment, un silenci actiu, que em crida l'atenció, em rep i m'invita a parlar sense por a no ser acceptada o atesa, per la meva edat avançada. Això fa que em senti tan a gust, que les meves paraules i els meus gestos brollin de l'experiència amb una riquesa que va més enllà de la lingüística, l'oratòria o la saviesa.

Els parlo de la meva trajectòria que m'ha dut a ser anomenada per la gent "la monja del carrer" i a sentir-me feliç de ser-ho i de viure diàriament experiències que m'esperonen a viure al costat dels més desfavorits, amb un goig i una tendresa que és un regal de Déu. Les seves ca-

res, les seves mirades, la seva atenció desbordant m'ajuda a parlar des de les experiències viscudes, amb un vocabulari entenedor per a la seva edat, però sense amagar la realitat més crua que ells escolten i accepten sense les típiques rialles que a vegades provoca allò que entra en un món prohibit o desqualificat. Una atenció que ben aviat es posa de manifest quan arriba el moment del diàleg i de les preguntes.

No sé si en aquella àgora de Plató es donaria una conversa com la que vaig tenir ahir amb nens i nenes de dotze anys. Les seves preguntes anaven a la profunditat del lliurament als pobres, traspuaven sentit de justícia i misericòrdia envers els exclosos. I fins i tot, anaven al fons del meu lliurament: "Com vas començar a sentir el desig d'ajudar als més necessitats?" "No has sentit mai el rebuig dels marginats?", "T'has sentit fracassada alguna vegada?" "Has tingut disgustos grans amb ells o no has pogut ajudar a alguns?"

Preguntes que em donaven peu per a poder parlar de la llibertat humana, per una banda, i sobre el fet de no judicar mai, coneixent les condicions de vida d'algunes persones que no havíem tingut en la seva infantesa les oportunitats que tant jo com ells havíem tingut.

I quan les explicacions les vaig adreçar al fons de la meva realitat personal i la relació amb Déu, consagrada a Ell des de la meva joventut, és quan les seves preguntes em van deixar bocabadada. "Com és la teva relació amb Déu?" "Si tu no haguessis conegut i estimat així a Jesús actuàries igual que ho has fet?"

En acabar la xerrada s'acostaven encara a mi amb aquella senzillesa d'una edat meravellosa entre la infantesa i l'adolescència i amb la riquesa de començar a abocar-se a la vida sense embús, però al mateix temps privats encara de la problemàtica en la qual sovint estan abocats en la perillosa edat de l'adolescència.

De totes maneres, endinsar-se a aquesta edat tan temuda amb un bagatge formatiu com el d'aquests nois, no deixa de ser un avantatge que tant de bo arribés a tots els infants. Quina importància té una bona educació en valors!

Les seves abraçades, els selfies col·lectius, les paraules d'agraïment, em van acompanyar fins a la sortida. I, ho confesso, em van deixar el cor ple de joia.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Compartint un mocador de fer farcells

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

Recentment, he estat en una conferència mundial d'esglésies, érem uns docents líders de molts països representant els 5 continents. Sempre és una experiència única i molt engrescadora poder compartir la fe amb germans de tants llocs amb llengües i cultures diferents però units en el Crist.

Una de les nits va ser un temps de dones, temps per sopar, compartir i empoderar les dones, recordant que som una mica més del 50% de la població mundial, i a les esglésies som gairebé el 60% i malgrat ser el motor ja sigui a la societat en general com a les esglésies, no sempre es reflecteix en els lideratges. Se'ns animava a de-

svolupar la nostra influència allà a on som i a acceptar el repte del lideratge. Tenint en compte les realitats tan diferents que representàvem em va semblar realment una bona reflexió.

A banda a la meva taula érem quatre dones de quatre continents una d'Amèrica, una d'Àfrica, una d'Àsia i jo d'Europa. Tradicions, cultures, llengües, vestits diferents i ben variats, però el diàleg va ser fluid i engrescador, compartíem les nostres realitats personals i ministerials. En un punt de la conversa vàrem dir: "fem una selfie juntes", però no va ser possible, doncs una d'elles viu en un país on és perseguida per ser cristiana i compartir l'evangeli, i per tant el sen-

zill fet d'una fotografia podia comprometre-la. Aquell moment va ser impactant pels que no vivim aquesta realitat. Malgrat tot, aquesta segueix sent la realitat de molts cristians en alguns països musulmans on són perseguits i maltractats per defendre la seva fe en Jesucrist. En acabar la trobada cadascuna de nosaltres havia vingut preparada per regalar alguna cosa de sobretaula a una altra dona, així jo vaig tenir l'oportunitat de regalar un mocador de fer farcells a una dona encantadora de Timor Oriental. He enviat una mica de la nostra identitat catalana cap al final d'Àsia.

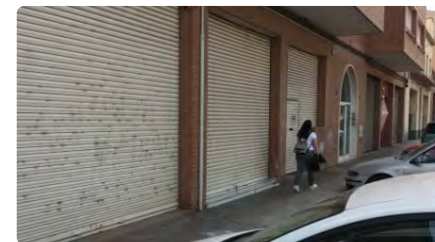
Convents a la recerca de la caritat:
"Ens sentim necessitades"
DL, 15/05/2023 | ABC

Mor Joan Jordi Bergós, antic president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família
DT, 16/05/2023 | SAGRADA FAMÍLIA

Ecoparròquies, les comunitats eclesials contra el canvi climàtic
DT, 16/05/2023 | TV3

Una entitat musulmana obre un oratori al barri de la Bordeta de Lleida
DC, 17/05/2023 | LA MANYANA

El Museu Diocesà d'Urgell presenta la restauració del retaule de Sant Bartomeu de Cubells
DV, 19/05/2023 | RÀDIO SEU

Càritas demana polítiques contra la pobresa i l'exclusió social
DV, 19/05/2023 | EL PUNT AVUI

La Catedral de Terrassa acull una nova Pregària per la Pau, amb la guerra d'Ucraïna de rerefons
DV, 19/05/2023 | TERRASSA DIGITAL

Sor Lucia demana ajuda a Pedro Sánchez per fer realitat la compra d'un hospital de campanya a Ucraïna
DV, 19/05/2023 | REGIÓ 7

La Sagrada Família
@sagradafamilia
CAT_ Vista de postal que ens regala la Sagrada Família de nit!

ES_ ¡Vista de postal que nos regala la Sagrada Família de noche!

EN_ Beautiful night-time shots of the Sagrada Família!

10:38 · 12 may. 23 · 11,1K Visualizaciones

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC
Compartint experiències memorables entorn a la mentoria, un camí per créixer amb sentit i qualitat a les escoles
@FEDACerdanyola @FEDACManresa @FEDACStaColoma @FEDACAmilcar
#xerpa #propòsit #equip #aprenentatge #comunitat

Traducir Tweet

13:48 · 17 may. 23 · 237 Visualizaciones

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat
Alumnes de @VedrunaTordera presenten el seu projecte sobre la vespa asiàtica (#ODSVedruna) en el #Recerkids | Repor de @JordiAguileraC per l' #InfoK cems.cat/tv3/sx3/recerk...

Traducir Tweet

Recerca i Universitats
9:13 · 18 may. 23 · 232 Visualizaciones

Maristes Catalunya
@MaristesCat
Ha arribat el dia! Estem a punt per celebrar aquesta tarda els 40 anys d'Ekumene! Gràcies a totes les persones que heu format part d'aquest projecte!
maristes.cat/noticies/punt-...

Traducir Tweet

8:24 · 19 may. 23 · 87 Visualizaciones

Abadia de Montserrat
@montserratinfo
Últimes places a l'@Escolaniamont!!!!
#Escolaniamontserrat #Montserrat

17:29 · 16 may. 23 · 991 Visualizaciones

Libreria Claret
@LibreriaClaret
La dimensió humana. Neurons i Salm, de l'Editorial Claret, és un llibre que té per vocació explicar a la persona humana al llarg de la història i des d'una mirada antropològica. L'autor, Jaume Duran, en ens parla
mtr.cool/wxdnabtjir

10:01 · 19 may. 23 · 14 Visualizaciones

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu
Demà se celebra la 5ª #VerticalMontserrat, una cursa solidària creada per @bomberscat i @solidaritatSID per recaptar fons a favor de la infància en risc atesa a Sant Joan de Déu. Una experiència única i solidària al cor de Montserrat!
#Bombersambcausa solidaritat.santjoandedeu.org/ca/5a-edicio-d-...

Vertical Montserrat: y 8 más
9:45 · 19 may. 23 · 103 Visualizaciones

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres
Avui l'equip de la @Fundperetarres ens hem aplegat per compartir i posar en comú les principals dades de la memòria social i econòmica de l'entitat d'aquest 2022, centrada com cada any en la promoció de la persona des de l'educació en el lleure i l'acció social.
#SomPereTarrés

Traducir Tweet

17:21 · 18 may. 23 · 378 Visualizaciones

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat
Aquest dissabte tindrà lloc la #JornadaRecerca de l'Escola Pia de Catalunya a l'@EscolaPiaMoia. Un espai de trobada on posar en comú les recerques, en l'àmbit de la història, del patrimoni, de l'art o la pedagogia en relació amb l'Escola Pia i la figura de Josep Calassanç.

Traducir Tweet

22:01 · 17 mar. 23 · 314 Visualizaciones

Justícia i Pau
@JusticialPau
I Mostra d'art descaçer oer la terra @JusticialPau amb obra col·lectiva de l'IES Puig Castellar de Sta Coloma, IES Nou Barris, IES Castellar del Vallès. Cianotípies amb tècniques mixtes @Bcn @NouBarris @noubarris @SOMgramenet @GramenetTv @ateneu9b

Traducir Tweet

20:46 · 18 may. 23 · 131 Visualizaciones

U. Ramon Llull (URL)
@uramontllull
Tanquem la Jornada amb les reflexions de l'activista iraniana i divulgadora cultural @Rsheermohammadi qui posa sobre la taula com les situacions violentes i de no-pau no només existeixen quan hi ha conflicte, i com els valors personals són essencials per combatre-les.

Traducir Tweet

IQS y Oscar Mateos
13:57 · 12 mar. 23 · 633 Visualizaciones

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet
Ja disponible a la botiga del @MonestirPoblet La muntanya de los siete círculos, de l'escriptor catòlic estatunidenc Thomas Merton.

15:26 · 16 may. 23 · 278 Visualizaciones

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Anna Robert, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

